

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁKCLAPJA
2016. DECEMBER XXIII. évfolyam 4. szám

Kedves Gyerekek!

Elérkezett karácsony, Jézus születésnapja. Ugye mindenki szeret ajándékot kapni? Ti mivel készültök erre a születésnapra? Ma a rohanó világunkban a reklámok azt sugallják, hogy anyagi tárgyakkal lehetsz csak boldog. De ha ott-hon segítetek a karácsonyi takarításban, sütésben-főzésben, előkészületekben, biztos nagy örömet szereztek és a szüleitek, nagyszüleitek sem fáradnak el karácsonyig.

Karácsony a remény üzenete. Lelki napunkon a jezsuita Ferenc atya arról beszélt, hogy mit jelent az Emmanuel. Velünk van az Isten, de ha még nem érezzük így, akkor kérjük, hogy legyen velünk az Isten. Jézus magára vállalta gyengességünket, hogy megváltson minket és meghozta nekünk a békét. Ő nem hagy el minket, bármikor fordulhatunk hozzá, örömtünkben, bánatunkban.

Krisztus legyen karácsonyi ünneplésünk középpontja. Az ő példája legyen az erőforrásunk, rá gondoljunk, amikor megajándékozunk egymást.

Ne csak a családot vegyük körbe szeretettel, hanem az időseket és a betegeket is! Nagyon örültem, hogy annyian hoztak gyertyákat a gyertyaöntő családnak, ruhákat, játékokat hoztatok a „cipős doboz” akcióban, és sok-sok konzerv, takaró, édesség gyűjt össze az időseknek is!

Őrizzük meg a karácsony örömét és békéjét az ünnep elmúltával is. Kérjük Isten áldását a karácsonyi ünnepekre és az új évre!

Almási Zsuzsanna

Jutalomszínház

Az osztály egy része (a Szent Erzsébet-vetélkedőn elért helyezéseiért jutalmul) egyik szombaton este elment a Turay Ida Színházba, és megnézték a „Bubamara” című előadást.

Amikor megtudtuk, hogy színházba megyünk jutalmul, nagyon örültünk. Lelkesedésünk megcsappant, amikor megtudtuk, hogy azt az előadást nézzük meg, amit két évvel ezelőtt a legtöbbször már láttunk. De ha már ajándék volt az előadás, elmentünk.

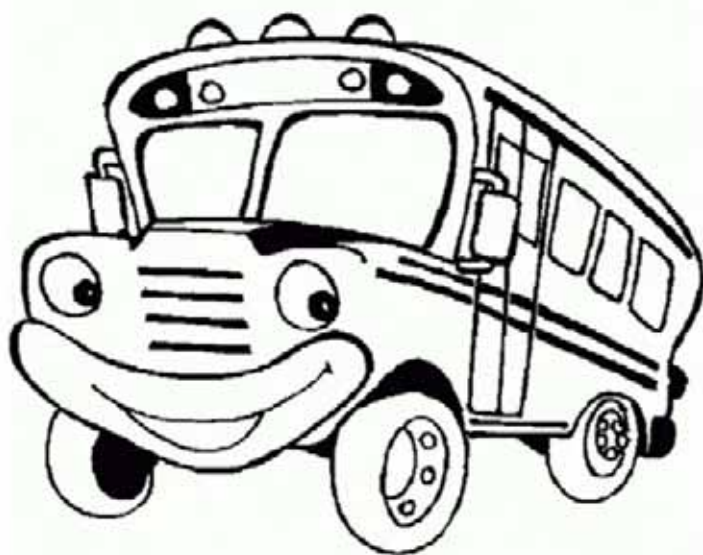
Amikor megérkeztünk, azt tapasztaltuk, hogy mi vagyunk a legfiatalabbak a közönség soraiban. Eszünkbe jutott, hogy amikor először láttuk a darabot, csak fiatalok voltak velünk együtt. A legtöbbször azt gondoltuk, hogy unalmas lesz megnézni egy olyan darabot, amit egyszer már láttunk, mert előre fogjuk tudni, hogy mi következik. Mi lepődtünk meg a legjobban, mert a darab egészen más értelmezést kapott most, két év elmultával. Nem csak azért, mert a közönség nyugodtabb volt, s nem hangoskodtak, nem kiabáltak be a körülöttünk lévők. Biztosan azért is másként értékeltük a látotakat, mert idő közben okosodtunk, s másként látjuk a világot is. A darabban felvetett probléma - hogyan éljünk együtt a mássággal, hogyan győzzük le előítéleteinket - jobban elgondolkodtat minket, mint két évvel ezelőtt. Mivel másodjára láttuk az előadást, jobban tudtunk figyelni a cselekményen és a mondanivalón kívül az apróbb részletekre is (pl. a színészek játéka, a diszletek, jelmezek, a színészi megoldások). Nem csoda, hogy az előadás végén többször is „visszahívtuk” a színészeket hosszú-hosszú tapsal.

Várakozásom ellenére nagyon jól éreztem magam. Nem csak a darabban fedeztem fel új mondanivalót, de nagyon kellemes volt a hangulat is. Az előadásnak és az egész estének varázsa volt, és most úgy érzem, megérte újra megnézni az előadást.
Busz Boglárka 8.o.

December 7-én a 6. osztály és az 5.b osztály fele, valamint az 5.a teljes létszámában jutalomkirándulásra vett részt. A Szent Erzsébet-vetélkedő helyezéseiért kapták ezt a nyereményt.

Jutalomkirándulás

A vonatút után a Keleti pályaudvartól buszos városnézésre indultak. Megnézték Budapest látványosságait a Hősök tere felé indulva. Az innepre készülő főváros látványa után a Lurdy-házba érkezett a csapat. Ott ki-ki kedvére szétnézhetett — immáron Mikulás sapkával a fején, mert az volt a belépőjegy a mozi előadásra. A Robinson történetét ijszerű módon feldolgozó rajzfilm után a Budai vár oldalában állt meg újra a városnéző busz. A társaság felgyalogolt a Hadtörténeti Múzeumba,

ahol az állandó kiállítást tekintették meg. Láttak fegyvereket, térképeket, katonai ruhákat és felszereléseket, belekóstolhattak a világháborút megélt katonák életébe. Az idő közben gyorsan haladt, s

máris elérkezett a hazaindulás ideje.

**HADTÖRTÉNETI
INTÉZET ÉS
MÚZEUM**

Mit látnak az angyalok?

bele. Azonban még nem sikerült megtalálnom azt, amit kerestem. Így kell odaállnom az Úr elé? Arról kell hirt vinnem, hogy a Karácsony lényege nem fontos az embereknek??? – aggodalmaskodott.

Az idő pedig egyre telt. Az angyal egyre szomorúbb lett, mert a szíveket vizsgálva sok-sok rejtett gyűlöletet, hazugságot, hiúságot talált, s nagyon kevés szeretetet. Közeledett a Karácsony, s az angyal egyre kétségbeesettebben járta sorra az utcákat, házakat, míg nem egy szerény hajlékban rátalált egy családra. Nem voltak gazdagok, sőt alighogy meg tudtak élni. Amikor az angyal átvizsgálta a szíveket, megtalálta azt, amit keresett. Valódi, Isten és ember iránti szeretetet talált. A család tagjai teljes szívekből várták az ünnepet, és nem az ajándékok miatt. Jézus születését várták... S amikor felvirradt az a nap, boldogan dicsőítették Istent.

Az angyal megnyugodva tért vissza Karácsony napján az Úrhoz.
Gallai Blanka 8.

Egyszer az történt Advent időszakában, hogy Isten leküldte az angyalait, nézzék meg, hogyan készülnek az emberek a karácsonyra.

Az angyalok lementek a Földre, és különváltak. Mindenki más irányba indult. Benéztek minden ház ablakán, és látták, milyen szépen készülnek az emberek az ünnepre.

Eljött az a perc, amely az angyaloknak a fénypontot jelentette: várták, hogyan szárnyal a sok-sok ima az Úr felé. Nem hiába vártak, mert mindenhol apróbb-nagyobb fénylő imafelhők kezdtek szállni. Volt, amelyik lassan indult útjára; egy másik üstökösként hasított az Úrhoz; volt, ami kecsesen szárnyalt; mások, összekapaszkodva repültek, megint mások magányosan, de biztosan találtak az Istenhez. Boldogan nézték az angyalok. Egy csilingelő imafelhő azokért szólt, akik nem tudnak imádkozni. Erre tekintettek az angyalok a legnagyobb örömmel.

Az Úrhoz visszatérve elmondtak mindent, amit láttak. Az imák előttük jártak. Az Úr lelke örvendezett.

Dicső Zoltán 8. o.

Isten kiadta a parancsot az adventi angyaloknak. Mégpedig azt, hogy olyan embereket keressenek, akik tiszta szívvel várják a karácsonyt. Erre a feladatra három angyal jelentkezett.

Az első angyal egy gazdag ember fiát választotta ki. Ez a gyerek pöffeszkedő és dicsekedő volt az iskolában, de otthon, mintha kicserélték volna. Előzékenyen és kedvesen bánt a szüleivel és a család beosztottaival. Az angyal kíváncsi lett, hogy miért ilyen angyali ez a gyerek, és belenézett a szívébe. Amit látott, rádöbbentette, hogy a gyerek csak azért szívélyes, mert a szülei azt mondták, ha jól viselkedik, akkor sok karácsonyi ajándékot kap. Az angyal szomorúan elszállt a fiú mellől.

A második angyal egy gyerek mellé telepedett, őt kísérte mindenhol. Azt vette észre, hogy a gyerek mindig szomorú. Nem tudta mire vélni, hát belenézett a fiú fejébe. Megtudta, hogy a kisfiú azért szomorú, mert elváltak a szülei. Azt is megnézte a fiú szívében, hogy mit kér az anyjától meg az apjától karácsonyra. Azt kérte, hogy a szülei szeressenek újra egymásba, és legyenek ismét egy családdá. Az angyal azonnal Istenhez sietett, s kérte, ezt a kívánságot hadd teljesítse. Engedélyt kapott rá.

A harmadik angyal egy öreg embert szemelt ki, akinek már jó ideje meghalt a felesége, és az unokái sem sűrűn látogatták. Amikor az angyal belenézett az öreg szívébe, a legnagyobb meglepetésére nem azt kívánta az öreg, hogy találkozhasson az unokáival, hanem azt, hogy az unokáinak jó élete legyen, és boldogan haljanak majd meg. Az angyal azonnal az Istenhez sietett, s kérte, hadd teljesítse az öregember egy kívánságát. Az Isten megengedte az angyalnak, hogy csodát tegyen. S nem csak jobb lett az unokák élete, hanem még a nagyapjukat is meglátogatták.

A három angyal ezek után visszatért Istenhez, s fentről szemlélték a karácsonyra készülő világot.
Bodnár Botond 8. o.

- Rengeteg ember van a világon. Nagy a nyüzsgés közöttük ebben az időszakban, ám kevesen vannak, akik valóban átérzik Advent és Karácsony igazi üzenetét. Mindezt eddig is tudtam, de most, hogy itt vagyok, ráeszméltem, mennyire igaz ez... Mindenki rohan, siet. Egyikük sem veszi észre a másikat, s ezért olyan sok a szenvedő – morfondírozott az egyik adventi angyal.

Miközben egy újabb ember szívét átvizsgálva ismét csak a rosszat látta, s szeretetet alig-alig, elszomorodott. – Az Isten nem sokkal ezelőtt küldött le, s mióta itt vagyunk, sok ember szívébe, elméjébe és múltjába láttam

A tél illatai

Amikor a családommal elmentünk a korcsolyapályára, órákon át csak röttük a köröket. Nagyon elfaradtunk, ezért mielőtt továbbmentünk volna, körülnéztünk a karácsonyi vásáron. Ott éreztem a forralt bor illatát. Egy kis bódéból szállt a fűszeres illat. Olyan jó meleget hozott magával, hogy azóta is őrööm magamban ezt az illatot.
Szombath Anna 5.b

A nagymamával és a nővéremmel karácsony előtt egy nappal mézeskalácsot szoktunk készíteni. Mindenféle figurákat készítünk. Nagyon jól szoktam magam érezni, amikor együtt vagyunk és beszélgetünk. Van, hogy még énekelünk is. A nagymamám mindig mesél valami érdekes történetet, és mi áhitattal hallgatjuk. Ha esik a hó, kimegyünk játszani olyankor, s addig a mama forró kakaót készít. Mire beérünk, mindig készen van. Leülünk a kandalló elé, a forró bögrére rászorítjuk az átfagyott kezünk, és kellemesen felmelegedünk... s közben csiklandozza az orrunkat a mézeskalács illata is.
Mádai Gvendolin 5.b

Amikor kint esik a hó, és havasan, kipirultan a házba érünk, anyukám rendszerint azzal fogad, hogy süstünk mézeskalácsot. Dagasztás és sütés közben az orrom megtelik a mézeskalács illatával. A sokféle fűszer szinte elbódít. Meg a meleg, a családi fészék melege. A fahéj, az ánizs, a méz illata megtölti a szívemet. Nincs is jobb, mint a karácsonyi illatai!
Busz Boróka 5.b

Behunyom a szemem. A mátrai síparadicsom jut eszembe, amikor a forralt bor fűszerkeverék illatát szagolom. Eszembe jut, hogy sielés után teljesen el voltam gémberedve a hidegtől, s akkor éreztem mindenhol ezt az illatot. Az illat meleggel és kellemes bizsergéssel járt.
Kövágó Árpád 5.b

legedőben ültünk, a kezünk a forró csokis bögrén, s kellemesen átjárt bennünket kívül-belül a meleg.
Manczúr Ivett 5.b

Tél közepén lovagolni voltam. Amikor hazafelé mentem, teljesen át voltam fagyva. Úgy fáztam, szinte fájt. A lábujjaimat alig éreztem. Amikor felértem a meleg lakásba, anya éppen egy bögrét tartott a

kezében. Forralt bor volt benne, s mivel teljesen át voltam hűlve, egy fél pohárkával a kezembe nyomott belőle. A kályha elé illesztett, jól betakarított, megdörzsölgette a lábam. Azonnal átjárt a kellemes meleg.
Kántor Kamilla 5.b

Amikor baba voltam, a sok fény miatt karácsonykor nem tudtam elaludni. Egyszer anyukámék fahéjas tejbegrízt ettek, a testvérem pedig narancsot. A két illat összekeveredett, én pedig békésen elaludtam. Azóta karácsonykor mindig narancsot és fahéjat teszünk az ágyam mellé. Mindig elalszom tőle.
Gnáp Kornélia 5.b

A holland iskolában karácsonyi vásár volt. Amikor beléptünk, azonnal megéreztek a forralt bor illatát. Akkor éreztem először azt a finom édeskés, fahéjas –szegfűszeges illatot. Miközben nézelődtünk, átfutott az agyamon, hogy ez az utolsó karácsonyom Hollandiában. Azóta is, ha a forralt bor illatát érzem, Hollandia jut az eszembe.
Blazsevác Anna 5.b

A fahéj illatáról nekem a főtéri vásár jut az eszembe. Ott éreztem a legerősebben ezt az illatot. Erről az illatról a vásár forgataga és a korcsolyapálya jut az eszembe. No meg a karácsonyok, a sütemények illata. A karácsonyi süteményeké. A süteményekhez tartozó kellemes hangulat, a békesség, és a meleg, ami kellemes érzéseket okoz nekem.
Őrsi Levente 5.b

Karácsonyi történet

Keringve szálltak a hópelyhek. Jó volt bentről nézni. A domboldalon meleg fények szűrődtek ki a házak ablakaiból. Szenteste volt, ezért a templomba indultak. Az egész család együtt volt. Kellemes meleg járta át mindannyiukat. Amint a csillagfényes estében haladtak, hirtelen szokatlan dolgot pillantottak meg.

Az úton egy öregember haladt feléjük. Szakadt ruhában volt. Pénzt kéregetett. Azt mondta, nincs mit ennie. Még meleg ruhája sem volt. Megszánták. Adtak neki egy kevés pénzt ételre, és terítették rá egy meleg takarót. Az öreg hálásan azt mondta: „Az Isten áldjon meg titeket!” Továbbindultak a templom felé.

Amint mentek, ismét megláttak valakit. Egy nő volt. Az utolsó nyitva tartó boltból lépett ki éppen. Sirt, mert nem tudott a kislányának egy nagy szelet csokit venni. A kislány óriás csokit szeretett volna — egyszer egy évben, s az anyja most sem tudta teljesíteni. Hiányzott hozzá néhány forintja. Megszánták. Bementek a boltba, s megvették a legnagyobb csokit. Az anya nagyon hálás volt, nem győzte megköszönni. Siettek tovább a templom felé.

Egy kislány ült az út szélén. Hangosan zokogott. Nem tudott egyedül hazamenni, de azt meg tudta mondani, hogy hol lakik. Hazakisérték, s amikor látták, hogy az otthona hideg, fűtetlen, ott hagyták a szülőknél némi pénzt tüzelőre.

Éppen odaérték a misére. Boldogok voltak, hogy segítettek ezen az éjjelen három embernek is. Úgy érezték, jobb adni, mint kapni. Sokkal boldogabbak voltak, mintha ők maguk kaptak volna ajándékot.

Amikor hazafelé indultak a miséről, még szokatlanabb dolgot láttak, mint odafelé menet. Egy angyal állt velük szemben fehér ruhában.—Hálás vagyok a kedves-

ségetekért—mondta.—Isten nagyon örült, hogy ma ennyi jót cselekedtetek embertársaitokkal. Isten jókedvű lett, s ezért én is nagyon hálás vagyok nektek! -

Az angyal hirtelen eltűnt, a család pedig áhítatos hangulatban haladt hazafelé. A hópelyhek keringve szálltak körülöttük, minden békés és boldog volt.

Az ajándékozás után álmra szenderültek. Álmukban egy gyermek jelent meg.—Velem cselekedtetek az összes jót, amit ma tetek! - mondta. Valamennyien tudták: Jézus maga volt az a gyermek.

Még soha nem volt ilyen gyönyörű karácsonyuk, mint ezen az éjjelen.

Nemeskéri Kitti 6.o.

Már elállt a hóesés, amikor anyukám szólított minket. Hosszú ideje kint játszottunk. Lehet, hogy egy órája is, de az is lehet, hogy hosszabb ideje. Nem tudtuk, mert belefeledkeztünk a játékba. Befelé indultunk. Karácsony este volt.

Amikor beléptünk, megcsapta az orrom valami nagyon jó, kellemes illat. Természetesen a mézeskalács illata volt. Kellemes meleg árasztotta el a házat. Körbenézve sok szép dísz, és égősort láttam. Amikor átmelegedtem kicsit, már a hangok is eljutottak a tudatomig. Karácsonyi énekek szóltak, mint mindig ilyenkor.

Leültünk az asztal mellé. Ettünk a mézeskalácsból, s közben elővettük a társasjátékokat. Hosszan játszottunk, és olyan önfeledten, hogy szinte semmiről sem tudtunk. A közös játék izgalmában elfeledkeztünk még arról is, hogy karácsony van. A csengő hangja riasztott fel minket. Énekelni kezdtük kedvenc karácsonyi énekeinket, átadtuk ajándékainkat, megemlékeztünk a kisjézus születéséről. Én csak akkor vettem észre, hogy milyen

késő van már. Elálmosodtam. Még egy fél óráig játszottunk. Aztán el-sötétült a kép... elaludtam.

Arra emlékszem, hogy nagyon-nagyon szépeket álmodtam.

Péter János 6.o.

Lélektől lélekgig

Advent angyalai

Történt egyszer, hogy Advent idején az Úr elküldte angyalait az emberek közé.

Az angyalok el is indultak a szélrózsa minden irányába. Az egyik angyal egy nagyon szépen feldiszigített házhoz ért. Minden nagyon rendezett volt, csillogtak-villogtak a diszek. Az

angyal többször is végigjárta a házat. – Milyen jó lesz – gondolta – ha elmesélem az én Urannak, hogy milyen várakozással készülnek az eljövetelére. Közben látta, hogy összegyűlt a család, közösen fogyasztották el a bőséges vacsorát. Örömmel nézte, ahogyan ünnepeltek, de közben valamiféle hiányérzete támadt. Hiába nézelődött, gondolkodott, nem tudott rájönni, mi az, ami hiányzik neki. Közben a család befejezte a vacsorát. Körbeállták a gyönyörű karácsonyfát. Ő is közéjük állt észrevétlenül, és összekulcsolta a kezét. Várta, hogy elkezdjék az imát. De ekkor olyan dolog történt, amire nem számított. Ina helyett mindenki elindult az ajándékok felé, s bontogatni, tépni kezdték a színes csomagolópapírokat. Halk, csendes fohász véletlenül sem hallatszott, csak hangoskodás, csalódott, vagy elégedett kiáltások... Ekkor értette meg: ezek az emberek nem Jézus születését jöttek ünnepelni. Lehet, hogy a kiadós vacsora, esetleg az ajándékok, vagy csak egyszerűen a társaság kedvéért, de hogy nem az ünnep valódi oka miatt, az bizonyos.

Az angyal csalódottan távozott. Amikor a többi angyallal találkozott, szomorúan mesélte el a látottakat. Társai is hasonló tapasztalatokkal tértek vissza. Némán, szomorúan és tehetetlenül álltak a téren. Egyszerre egy csengő hang törte meg a szomorúságukat. A hang azt énekelte: „Dicsőség”. A tisztán csilingelő hang mellé lassan-lassan több hang is csatlakozott.

Molnár László S.o.

tiszta szívvel várja a Karácsonyt, és az Adventet arra használja, hogy felkészüljön Krisztus születésére.

Az angyalok megfogadták az Úristen parancsát, és elindultak a Földre. Egy pusztaba érkeztek, ahol azonnal találtak is egy embert. Azt gondolták, már meg is találták, akit kerestek, de előbb még belenéztek a szívébe. Szenvédést, bosszúvágyat és gyűlöletet találtak a szívben, és sehol sem volt egy kicsi hely sem, ahová az Úr beköltözhetett volna.

Tovább keresték hát. Repültek, repültek, amíg meg nem láttak egy takaros kis házat egy tó partján. Lakóját azonnal megvizsgálták, de bizony abban a lélekben sem sok hely maradt az Istennek, mert sok-sok harag szorongott benne.

Az angyalok továbbálltak. Fáradtak és elkeseredettek voltak, mert nem találtak olyan embert, akinek a szívében otthonra lelhetett volna Isten. Találtak ugyan olyan embert, akinek a szívében nem volt rosszindulat, vagy gyűlölet, de aki várta volna Istent úgy, hogy a szívében helyet is készít neki, egyet sem leltek.

Az angyalok már éppen hazatérni készültek, amikor elsuhant mellettük egy repülőgép. Amint elhaladt mellettük, kellemes meleg érzés érintette meg őket. A repülő után eredtek. Találtak rajta egy embert, akinek a lelkébe nézve megörültek. Nem csak hogy hiányzott belőle minden rossz, de patyolat tiszta lélek volt. Épp olyan, aki várja az Úr eljövetelét...

Szerintem az angyalok számára az volt a tanulság, hogy megtudták, nem könnyű olyan embert találni, akinek tiszta a szíve, de nem lehetetlen. Nekünk pedig az a tanulság, hogy ideje lenne változtatnunk a dolgokon, mert az Úr számára hely kellene hogy legyen MINDEN emberi lélekben.

Piti Lóránd S.o.

HÍREK

**Hálás
szívvel köszönjük
mindazon szülők és támogatók
segítségét, akik az egész év során
tevékenyen részt vettek
iskolai közösségünk életében!**

December 20-án iskolánk tanulóinak **lelkigyakorlat** volt. A rekollekció részeként a római katolikus templomban szentmisén vettek részt tanulóink, valamint a Bárka is fogadta református növendékeinket, az iskolában pedig Tamás atya, a jezsuita atya és segítői beszélgettek tanulóinkkal.

Téli szünet

2011. december 13. és 16. között karácsonyi vásárt tartottunk iskolánkban.

Megtartottuk az osztálykarácsonyokat, műsorral, ajándékkal kedveskedtünk a szülőknek.

A téli szünet után nyolcadik osztályosaink írásbeli és szóbeli szintvizsgát tesznek matematikából és magyarból, majd még januárban sor kerül a központi írásbeli felvételekre is. Kitartás és szorgalmat kívánunk a további felkészülési időszakban, valamint sok sikert és jó eredményeket a vizsgákon!

*Kegyelemteljes
karácsonyi ünnepeket,
sikerekben gazdag
boldog új esztendő-t,
és kellemes téli szünetet
kívánunk*

Minden kedves Olvasónknak!

**Találkozunk a téli szünet után:
2017. január 3-án**

Színésző

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvodában
Pécelen, a Kossuth tér 7.
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.